

Salon Op Uitnodiging

De jaarlijkse Salon van Verkuno krijgt dit jaar een geheel andere invulling. Leden van Verkuno nodigen dit jaar ieder een voor hun speciale gast uit. Het werk van de gast wordt om artistieke redenen gewaardeerd door het Verkunolid of er kan sprake zijn van een jarenlange inspirerende vriendschap tussen beide kunstenaars.

Van de uitnodigende leden is slechts één werk aanwezig, zodat de gasten alle ruimte wordt geboden. In deze (digitale)brochure lichten de Verkunoleden hun keuze toe en presenteren zij hun gast. Deze brochure is behalve via de websites ook op de expositie ter inzage.

Eindredactie: Angeliën Coco Martin

**VERENIGING VAN PROFESSIONELE
BEELDDE KUNSTENAARS
EN VORMGEVERS IN DE GEMEENTE
NOORDENVELD**

De Verkunoleden en hun gasten zijn:

**Jelly van den Bosch met gast Carla Rodenberg,
Angeliën Coco Martin met gast Pieter Jan Kuiken,
Ans Courtier met gast Marianne Brouwer,
Henk van Donk met gast Greetje Hoving,
Arien de Groot met gast Willem Corsius,
Maxelant Harmsze met gast Moniek Westerman,
Joke Klaveringa met gast Janny van der Woude,
Rianne Kooijman met gast Jan Velthuis,
Ansje van den Muyzenberg met gast Marcia Krijgsman,
Derek Scholte met gast Michel Bouma,
Lonia Schölvinck met gast Emy Noya,
Marijtje van der Veen met gast Frea Stuurwold,
Wilhelmina Zoutewelle met gast Gosse Koopmans.**

Salon Op Uitnodiging

5 december 2020 t/m 3 januari 2021 in Kunstencentrum K38,
Kanaalstraat 38, Roden

Openingstijden: woensdag t/m zondag van 13.00 tot 17.00 uur.

Beide kerstdagen en nieuwjaarsdag gesloten.

Entree € 2,- (tot 18 jaar gratis) De expositie is corona-proof te bezichtigen.

www.kunstencentrumk38.nl

www.verkuno.nl

Jelly van den Bosch

Carla Rodenberg

In 1970 heb ik, Jelly van den Bosch, mij gevestigd in Roden en heb mij sindsdien toegelegd op het bevorderen van het beeldend kunstbeleid aldaar en de ontwikkeling van expositieruimtes. Zo ontstonden in successie 't Achterhoes (1975-1988), Het Koetshuis (1988-2014) en sinds 14 oktober 2014 Kunstencentrum K38.

Carla Rodenberg en ik waren klasgenoten tijdens onze studie aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten te Den Haag van 1958-1963. Daar ontstond een vriendschap voor het leven. Wij hebben ons allebei gespecialiseerd in de hedendaagse portretkunst en daar ieder een eigen werkwijze in ontwikkeld. Dat verschil in aanpak manifesteerde zich al in onze academietijd. Zo werkt Carla zeer direct en maakt vaak meerdere opzetten voor een portret alvorens het haar naar de zin is, terwijl ik een portret heel langzaam met kleine stapjes opbouw en pas naar een volgende fase ga als de achterliggende fase mij bevalt. Ons contact staat er borg voor dat we elkaars commentaar op ons werk weten te waarderen. Ook dat is waardevol in onze vriendschap. Een ander opmerkelijk verschil bij ons werk is ons kleurenpalet. Carla kiest vaak voor een donkerder kleurstelling dan ik. Zij gebruikt kleuren, die ik niet op mijn palet zal nemen. Mijn kleurkeus is altijd zeer blond.

Carla heeft met haar portretten landelijke bekendheid gekregen. Haar portret van Beatrix in het bijzondere rood-wit-blauw concept heeft daar eens te meer toe bijgedragen. Dit portret hing destijds in de meeste openbare gebouwen.

www.jellyvandenbosch.com

[mail: carlarodenberg@caiway.nl](mailto:carlarodenberg@caiway.nl)

Jelly van den Bosch

Carla Rodenberg

Angeliën Coco Martin

Pieter Jan Kuiken

Op maandagochtend studeren we met een groepje beeldhouwers naar model. Voor mij, Angeliën Coco Martin, gaat het vooral om waarnemen. Hoe kom ik tot een overtuigende realistische weergave van wat ik zie; als portrettist is dat voor mij op dit moment leidend. Ik kreeg les van verschillende beeldhouwers en studeerde aan de Foudgumse School voor realistische schilderkunst in Friesland.

Pieter Jan studeerde achtereenvolgens aan de Schilderschool, het Ubbo Emmius en aan de beeldhouwafdeling van Minerva. Pieter Jan wordt ook wel *De Stapelaar* genoemd, hij gebruikt het stapelen vaak als leidend beeldend aspect. Als kunstenaar en museumtechnicus in *Museum De Buitenplaats* was Pieter Jan jaren werkzaam in de tuin waar hij stapelmuren en waterloopjes ontwierp en uitvoerde. Zo ontstond ook zijn wachter serie. Een tot de essentie teruggebrachte zittende figuur uit gestapelde Ytongblokken. Deze figuren zijn naadloos in te passen in de gestapelde organische lijnen, in tuin of park. Mijn zittende Carmen is een antwoord op zijn monumentale wachters.

Tegenwoordig werkt Pieter Jan Kuiken veel in was. Hij zoekt tijdens het model boetseren naar de essentie in schoonheid en houding en vertaalt dit in dynamische, monumentale beeldjes. Deze beeldjes zijn ook een inspiratiebron voor zijn schilderijen in olieverf en acryl. Ze komen uit elkaar voort en vormen een organische eenheid.

www.angeliencocomartin.nl

www.pieterjankuiken.nl

AngeliënCoco Martin

Pieter Jan Kuiken

Ans Courtier

Marianne Brouwer

Mijn naam is Ans Courtier, beeldend kunstenaar en lid van Verkuno. Van oorsprong werk ik met fotografie, maar in mijn conceptuele werk maak ik gebruik van velerlei materialen en technieken. Ik werk vaak in de vorm van series of installaties. Het is een neerslag van onderzoek naar mijzelf en de omgeving waarin ik ben. 'Afstand' en 'nabijheid' en de vraag 'wat ik nou eigenlijk zie en ervaar?', spelen hierin een rol. Graag maak ik de toeschouwer deelgenoot van mijn onderzoek, en wil ik ook die, met mijn werk, fysiek en mentaal, in beweging brengen.

Voor de Salon heb ik Marianne Brouwer uitgenodigd. Zij schildert veel stadsgezichten, vooral in Groningen 'en plein-air'. Ze vertaalt haar visuele indrukken naar handschrift, kleur en vorm op het doek. Hierbij weet zij het licht meesterlijk te vangen.

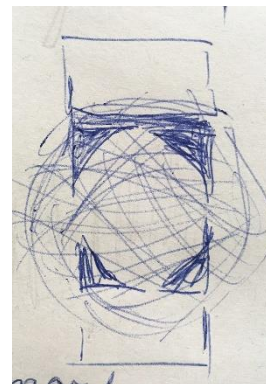
In 2018 zag ik haar werk voor het eerst. Mijn brein maakte er stokrozen tegen een gevel van een Gronings huis van, in een straat waar ik ooit woonde. Het zijn grove streken en dichtbij staand zag ik kleur, beweging en verf, totaal abstract. Een (fotografische) fijnschilder of een fotograaf, hadden het niet realistischer kunnen weergeven. En dat, precies dat, vind ik waanzinnig mooi en boeiend en bewonder ik in het werk van Marianne. Het spanningsveld, of wellicht de ontmoeting van figuratie en abstractie. Waar kijk ik nou eigenlijk naar, of eerder wat voel ik?

Ik voel een connectie met Marianne's werk, in het aftasten, ervaren, onderzoeken en openstaan voor alles wat ons omringt en dat vertalen in de nieuwe werkelijkheid van ons werk.

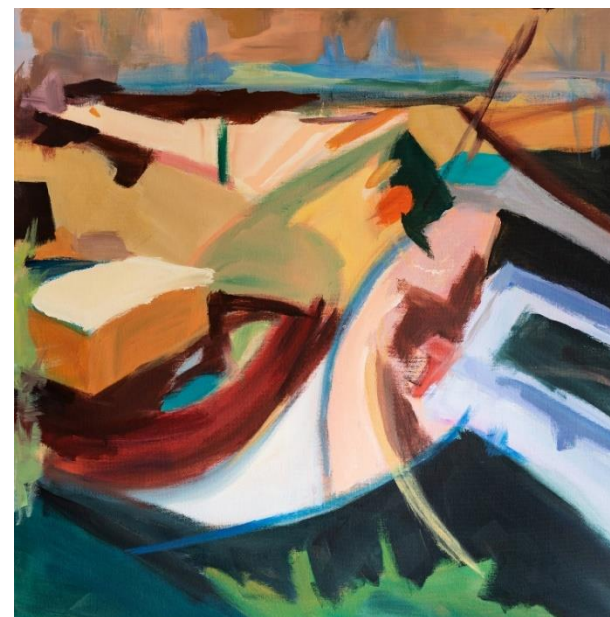
Om te zien moet je in beweging komen!

<https://anscourtier.nl>

<https://mariannebrouwer.nl>

Ans Courtier

Marianne Brouwer

Henk van Donk

Greetje Hoving

Ik ben Henk van Donk en heb mijn opleiding genoten aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag. Tegenwoordig woon ik in Roderwolde. In mijn acryl schilderijen onderzoek ik de wisselwerking tussen kleuren; hoe versterken zij elkaar en hoe vormen ze een beeld. Ik bouw mijn schilderijen vooral met het paletmes op. Mijn kleurgebruik is expressief, geïnspireerd op het werk van De Ploeg. De laatste tijd abstraher ik steeds meer. Ik vind het belangrijk dat een kunstenaar niet alleen de kijker, maar ook zichzelf telkens weet te verrassen.

Ik heb Greetje Hoving uitgenodigd, zij is als keramist werkzaam in Zuidhorn. Greetje bewerkt haar beelden met glazuren en oxides. Daarnaast maakt zij gebruik van de Raku-oven, dit geeft een craquelé effect. Tijdens eerdere exposities bleek dat haar keramiek en mijn schilderijen een gesprek met elkaar aangingen. Samen vormden zij een eigen wereld van vorm en kleur. Deze wereld hopen wij nu, maar weer anders, opnieuw te creëren.

De beelden van Greetje Hoving zijn speels, met een knipoog naar de werkelijkheid. Tegelijkertijd tonen ze op een fantasierijke manier allerlei menselijke emoties. Mijn schilderijen worden gekenmerkt door eenzelfde vrolijkheid en optimisme. Toch hebben haar kunst en die van mij óók weet van de schaduwzijden van het leven. Het is geen oppervlakkige pret, maar een vreugde “die het verdriet te boven is gekomen”.

Het is aan de bezoeker wat die kan en wil zien. Onze kunst laat de zonzijde van het leven zien, de schoonheid ervan en de eenmaligheid. Zowel de keramiek van Greetje als mijn schilderijen nodigen de bezoeker uit tot kijken. Kijken totdat de ogen gaan twinkelen.

www.henkvandonk.nl

www.greetjehoving.nl

Henk van Donk

Greetje Hoving

Arien de Groot

Willem Corsius

Ik, Arien de Groot (Hilversum, 1946) volgde mijn opleiding o.a. aan ABK Minerva, Groningen (1974-1978), en woon sinds 1990 in Peize. Sinds 1989 ken ik Willem Corsius. Willem werkte in die tijd vooral met kleurpotlood op flink, soms op enorm formaat en figuratief. Ik werkte voornamelijk met aquarelverf, ook behoorlijk figuratief. Hoewel onze techniek en disciplines verschillend zijn, zijn we beiden zeer geïnteresseerd in de natuur. De natuur is voor ons allebei een grote inspiratiebron, dat is ook de reden om Willem uit te nodigen. Bovendien hebben we de afgelopen dertig jaar vaak samen deelgenomen aan groepstentoonstellingen.

Vanaf het jaar 2000 combineerde Willem zijn werk met fotografie, fotografisch vormgeving zoals hij dat noemde. Het vormde de basis voor zijn landschappen en steden. Ik werkte meer en meer met acrylverf met als onderwerp: landschappen, stillevens en interieurs.

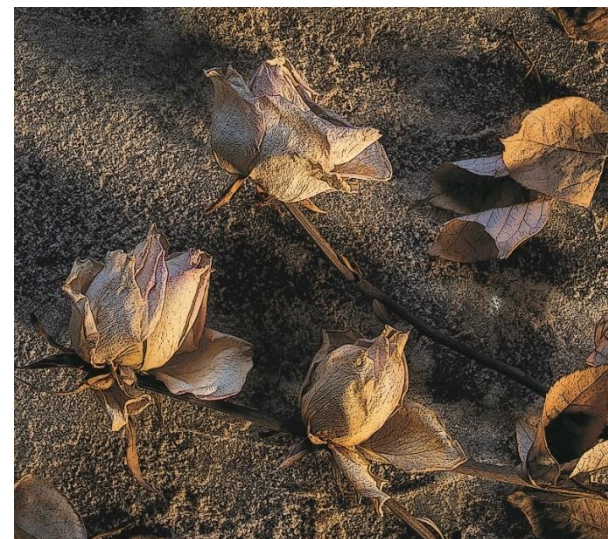
In de loop der jaren voegde Willem -naast het bewerken en combineren van meerdere topografische beelden- ook getekende elementen aan zijn werk toe. Het gaat om vervreemde landschappen en close-ups van natuur, Willem schept zijn eigen wereld. Ik werkte met aquarelverf of gemengde techniek, vaak buiten.

www.ariendegroot.nl

www.willemcorsius.nl

Arien de Groot

Willem Corsius

Maxelant Harmsze

Moniek Westerman

Mijn gast Moniek Westerman en ik, Maxelant Harmsze, leerden elkaar kennen op de academie Minerva in Groningen, in 1999. Ik vond haar werk meteen fascinerend en voelde verwantschap met haar aanpak. Beiden maken we graag gebruik van 'objets trouvés', in plaats van conventioneel beeldhouwersmateriaal. Allebei vinden we in de natuur veel van onze gading: bladeren, takken en bloemen. Moniek benadrukt meer de tegenstelling tussen natuur en onnatuurlijk. Mij boeit vooral de verandering en de vergankelijkheid. Moniek vindt haar materiaal op het strand, op straat en in kringloopwinkels. Ik heb mijn zolder, waar al veertig jaar waardevolle rommel een rustplaats vindt...

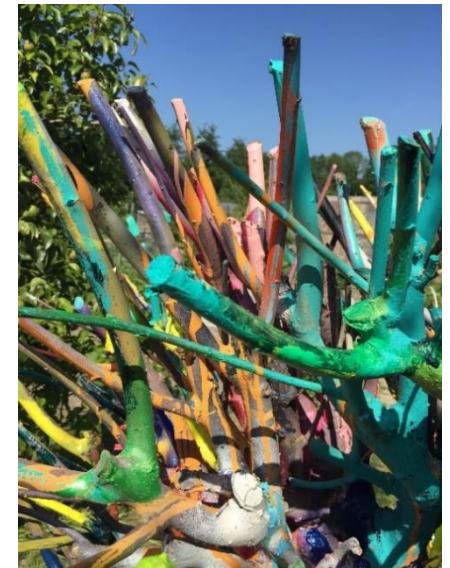
De keuze voor deze grote en kleine objecten is niet willekeurig. Het verhaal erachter, de sporen van het verleden - vaak persoonlijk gekleurd - en verbinding met maatschappelijk relevante ontwikkelingen geven de doorslag bij die keuze. Daarnaast vinden we allebei inspiratie in ons ándere beroep. Voor Moniek, zij is diëtiste, alles wat met voeding te maken heeft, voor mij de vele jaren als docent aan een grote scholengemeenschap.

www.maxelantharmsze.nl

www.moniekwesterman.nl

Maxelant Harmsze

Moniek Westerman

Joke Klaveringa

Janny van der Woude

In 2010 ben ik, Joke Klaveringa, afgestudeerd aan de Klassieke Academie. Mij inspireert het licht en wat dit doet met het landschap om ons heen. Ik begin met een snelle schets in potlood of aquarel waarna ik ermee aan de slag ga in mijn atelier en het uitwerk in olieverf.

Door mijn verhuizing naar het buitengebied dienen de onderwerpen zich als vanzelf aan:

mooie wolkenpartijen, weerspiegeld in het water

mistflarden over de velden

de vroege ochtendzon over de landerijen

een doorkijkje in het bos

Via kunstenaarsvereniging De Ploeg heb ik Janny van der Woude leren kennen. Zij studeerde aan Academie Minerva. Het werk van Janny spreekt me aan; ze gaat uit van de werkelijkheid, maar werkt in grote vlakken, niet te veel details, en kiest haar eigen vorm en kleur zodat de essentie overblijft. Bij bepaalde thema's kan het werk bijna abstract worden.

www.jokeklaveringa.nl

www.jannyvanderwoude.nl

Joke Klaveringa

Janny van der Woude

Rianne Kooijman

Jan Velthuis

Jan Velthuis heb ik ongeveer 40 jaar geleden leren kennen op zijn schip de Isis in Groningen. Ik was op zoek naar een vrijere manier van schilderen en die vond ik bij hem. Vanaf de tijd dat hij zijn boot onder zeil bracht en schildertochten op het Wad ging organiseren ga ik bijna jaarlijks mee.

Ik, Rianne Kooijman, ben helemaal verknocht geraakt aan het aquarelleren op het Reitdiep, de Friese wateren en het Wad. De verstillings, de weidsheid en het altijd veranderende weer op het Wad boeien mij. Vooral de vroege ochtend en het einde van de dag vind ik prachtig. De schoonheid, de vrijheid en de stilte inspireren me telkens weer. Ik bouw mijn aquarellen laag over laag op, in tere kleuren met behoud van veel licht. Afhankelijk van het weer kan het ook een kleurrijk of donker schilderij worden.

De werkwijze van Jan Velthuis bewonder ik; hij zet zijn aquarellen op met forse penseelstreken, grote kleurvlakken en veel water. Hij weet vol expressie, de ruimte van het drooggeval Wad en de steeds veranderende wolkenpartijen weer te geven. In zijn schilderijen met zijn krachtige kleuren en treffende lijnen, zorgen ook de transparantie en het licht voor een ademend en boeiend schilderij. Jan gaat spontaan met grote partijen met veel kleur op zijn doel af om een krachtige sfeervolle aquarel te maken, waarin hij het licht en vorm met precisie bewaart.

www.riannekooijman.nl

www.janvelthuis.nl

Jan Velthuis

Rianne Kooijman

Ansje van den Muyzenberg

Marcia Krijgsman

Mijn naam is Ansje van de Muyzenberg. Mijn gast voor *De Salon op uitnodiging*, is Marcia Krijgsman. Wij kennen elkaar al heel lang, we werkten samen in het Grafisch centrum te Groningen. Vanuit het Grafisch centrum ontstond de groep *De Noordelijke Etsers*, die veel samen hebben geëxposeerd. Marcia en ik namen deel aan een uitwisseling tussen Grafische werkplaatsen in Leer en Orvelte. We exposeerden in Leer en maakten boeken en mappen met originele grafiek.

Marcia's werk spreekt mij zeer aan, we werken beiden met zink en zuur, en gebruiken meerdere plaatvormen, we schuwen het experiment niet. Wij maken geen "conventionele" etsen en werken met kleur; het is een schilderen en componeren met de platen. Marcia benadert het landschap wetenschappelijk en monumentaler, bij mij is het een zoektocht naar de gewenste sfeer. De overeenkomst is de "gebeten plaat" als basis, het is verder aan de toeschouwer om er het zijne of hare in te zien.

Marcia heeft voor deze expositie een boek gemaakt met als thema:

Groter dan wij, water.

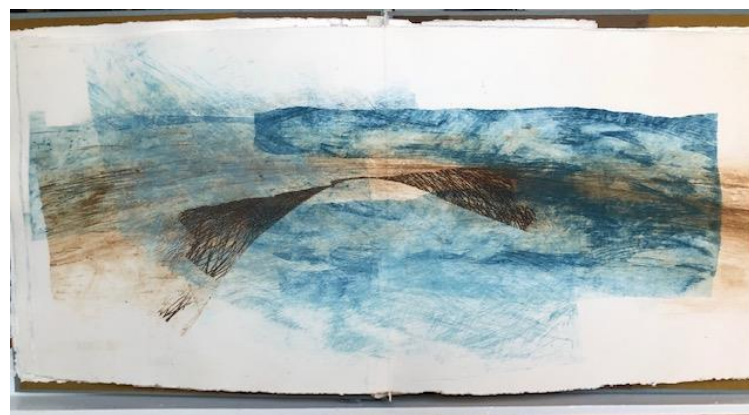
Het boek bestaat uit zes kleurenetsen, daarnaast zijn er een aantal losse etsen.

www.denoordelijke-etsers.nl

www.marciakrijgsman.nl

Ansje van den Muyzenberg

Marcia Krijgsman

Derek Scholte

Michel Bouma

Ik ben Derek Scholte. Mijn gast is collega en vriend Michel Bouma.

Michel maakt bijzondere machines, wonderlijke apparaten. Installaties die zijn opgebouwd uit oude, versleten en vergeten voorwerpen. Vergeten, maar altijd met een verhaal, een voelbaar verleden. Michel's opmerkelijke samengestelde constructies blazen deze verloren objecten weer nieuw leven in. Als meestal vrij complex samenhangende elementen van zijn verhalende machines.

Evident is dat er in ons werk sprake is van een in één oogopslag waar te nemen grote gemene deler, namelijk de toepassing van oude materialen, technisch vernuft en het feit dat ons beider werk verhalend is en sterk gebaseerd op persoonlijke motieven en achtergronden. Bijzonder is echter dat de uitwerking ervan, de inhoudelijke gelaagdheid en vaak ook de bovenliggende verhaallijnen enorm verschillen.

Michel is een dromer, een romanticus (met hier en daar een scherp randje). Een uitvinder. Een man met een sterke visie op zijn werk, kunst en de wereld. Mijn soort mens. (Waarbij ik inmiddels durf te stellen dat ik omgekeerd ook zijn soort mens ben).

www.derekscholte.nl

www.keunstenfleanwurk.nl

Michel Bouma

Derek Scholte

Lonla Schölvinck

Emy Noya

Mijn naam is Lonla Schölvinck, ik studeerde aan de Rietveld Kunst academie en de Vogue mode Academie. Aan de Amsterdamse singel had ik mijn eigen fashion label *Lacorde*. Inmiddels woon ik al vele jaren in Norg waar ik fulltime schilder. Er zijn vele onderwerpen die mij boeien: mensen, dieren, tuinen en landschappen. Het gaat niet alleen om de beeltenis, maar vooral om de sfeer die ik met een vlote toets neerzet.

Vanaf het eerste moment dat ik de schilderijen van Emy Noya bij Kunst aan de Vaart in Assen zag, was ik enorm onder de indruk van de subtiële stijl van haar abstracte schilderijen. Emy werkt onder andere met zijdepapier, kranten, zand en aluminiumfolie, hierdoor geeft ze het werk een prachtige doorleefde huid en een bijna organische uitstraling. Al zoekend en proberend ontstaat het schilderij. De uiteindelijke dynamiek in de compositie staat centraal. Als toeschouwer krijg je er vanzelf associaties bij.

Emy Noya werkt vanuit haar gevoel en abstraheert. Ik werk vanuit mijn gevoel, maar de werkelijkheid blijft altijd zichtbaar.

www.lonla.nl

www.emynoya.nl

Lonla Schölvinck

Emy Noya

Marijtje van der Veen

Frea Stuurwold

Mijn naam is Marijtje van der Veen, beeldend kunstenaar uit Huis ter Heide. Naast schilderijen in acryl maak ik ruimtelijke en toegepaste kunst. Op dit moment heb ik me op het weven gestort. Mijn gast voor De Salon op Uitnodiging, is een studiegenote van Minerva: Frea Stuurwold.

Frea schildert in olieverf: portretten, dieren en landschappen. Belangrijk in haar werk is wat licht in het onderwerp teweegbrengt. In de serie *Ierse luchten*; veranderen de schilderijen steeds van sfeer door ander licht. Hoewel Frea een realistisch schilder is, schildert ze alleen wat voor haar essentieel is, details vallen weg. Haar landschappen ademen een verstilde, vaak warme, poëtische sfeer. Regelmatig ligt er een zweem van zachtheid en verstillung over haar werk.

Mijn persoonlijke voorkeur gaat uit naar de grotere landschappen die op de rand van abstractie liggen: alleen een horizon geeft dan nog aan dat het een landschap betreft. Misschien is dat omdat ik juist in deze werken de grootste gelijkenissen met mijn eigen werk terugzie.

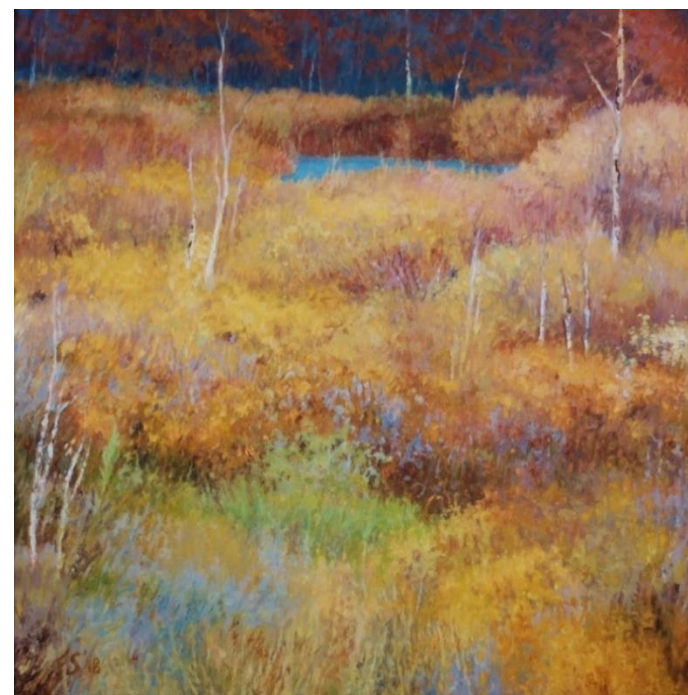
De overeenkomst in ons (schilder)werk is dat in ons beider werk vaak sprake is van een poëtische, verstilde, soms mysterieuze sfeer. We benoemen licht en sfeer door kleurwerking. We hopen dat deze connectie op de expositie te zien zal zijn; in elk geval hebben wij elkaar zowel op persoonlijk- als op kunstgebied weer teruggevonden.

www.freastuurwold.com

www.verkuno.nl/marijtjevanderveen

Marijtje van der Veen

Frea Stuurwold

Wilhelmina Zoutewelle

Gosse Koopmans

In de jaren 80 waren Gosse en ik jaargenoten op kunstacademie Minerva in Groningen. We hadden in het begin dezelfde docenten, maar zochten later toch de mensen op, die pasten bij onze eigen keuze en wensen en volgden ieder een eigen weg. Bij Gosse was dat de weg van het figuratief, kleurrijk schilderen.

Ik zocht mijn weg in het minimalistische, abstracte werk. Ik maak papierreliëfs en objecten en werk met diverse materialen. Licht, donker, voelbare en hoorbare ruimtelijkheid probeer ik te verbeelden. Ik voel grote affiniteit met Ad Dekkers, Jan Schoonhoven, Soll Lewitt, Jan Dibbets en Richard Long. En dat spoor heb ik tot op vandaag niet verlaten. De suggestie van ruimtelijkheid vind ik spannender dan het concreet laten zien ervan. Ik noemde het destijds: 'niet materie gebonden landschappelijkheid'.

Onlangs, 35 jaar later, kwamen Gosse en ik elkaar toevallig tegen. Er was direct herkenning en het idee werd geboren om gezamenlijk ons werk te laten zien op deze tentoonstelling.

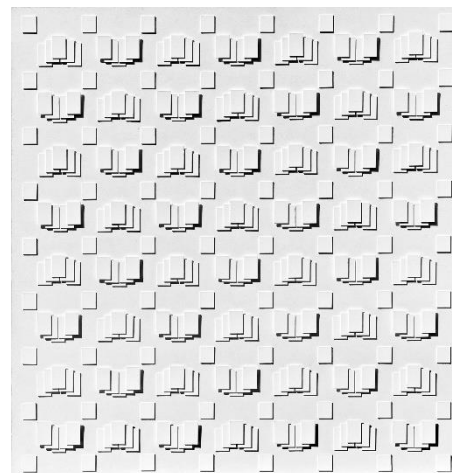
Gosse schildert in weer en wind imposante landschappen op locatie. Daarnaast schildert hij cafétaferelen, stillevens en portretten (ook in opdracht). Hij werkt met potlood, krijt, olieverf, en past gemengde technieken toe (viltstift en kleurpotlood). Het gaat om het spel van licht en donker en verwondering als uitgangspunt.

Ogenschijnlijk heeft ons werk niets gemeenschappelijks.

Vraag is of dit werkelijk zo is.....

www.gossekoopmans.nl

www.wilhelminazoutewelle.nl

Wilhelmina Zoutewelle

Gosse Koopmans